

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. C.**
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2024, č. j. MSK 66197/2024, ve věci
přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2024, č. j. MSK 66197/2024, (dále jen „Napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hlučín (dále jen Shodu s prvopisem potvrzuje

„Prvostupňový orgán“) ze dne 20. 12. 2023, č. j. HLUC/82328/2023/ODP/He, (dále jen „Prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZSP“).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce uvedl, že mezi ním a žalovaným není sporu o tom, že odvolání bylo podáno 29. 4. 2024, sporné je však datum doručení Prvostupňového rozhodnutí – dle žalovaného bylo doručeno 20. 12. 2023 zmocněnci žalobce J. J. do datové schránky a poslední den lhůty pro podání odvolání tak připadl na 4. 1. 2024; žalobce naopak tvrdí, že žádného zmocněnce neměl, v řízení vystupoval nezastoupený, a když rozhodnutí mu bylo doručeno 13. 4. 2024, pak odvolání podané 29. 4. 2024 bylo včasné. Zásadní pro posouzení věci je tedy vyřešení otázky, zda žalobce byl ve správním řízení zastoupen, nebo nikoliv, jak tvrdí. Žalobce připustil, že s J. J. komunikoval, požádal jej o pomoc s jedním úkonem administrativní povahy – podáním odporu, ale nepřál si být zastoupen; proto toliko doplnil odpor o svůj vlastnoruční podpis za účelem autentizace odporu, nepředkládal však plnou moc. Jde tedy o situaci, na kterou dopadají závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. I. ÚS 2522/10; stejné závěry jsou obsaženy i v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017-33. Prvostupňový orgán měl tedy povinnost pokračovat v řízení přímo se žalobcem, tedy hledět na něj jako na nezastoupeného. K argumentaci v Napadeném rozhodnutí žalobce uvedl, že je bez významu, zda žalobce stvrdil podpisem listinu, kde je J. J. označen jako zástupce; žalobce podpisem stvrdil podání odporu. Prvostupňový orgán vyzval žalobce, aby odstranil vadu podání (odporu) doložením plné moci k zastupování, a žalobce odstranil vadu jiným způsobem než předložením plné moci, z důvodu odlišného právního následku takového postupu, který žalobci více konvenoval. Žalobce si je vědom rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-47, dle něhož plná moc nemusí být předkládána na samostatné listině, může být součástí jiného podání ke správnímu orgánu, nicméně žalobce uvedl, že součástí podání odporu žádná plná moc, byť vyjádřená textem podání, nebyla, podání neobsahovalo projev vůle žalobce být po zbytek řízení zastoupen. Žalobce doplnil, že mohl požádat o uznání úkonu učiněného ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem, jím zvolený jednodušší způsob však směřoval ke stejnému následku, tj. aby Prvostupňový orgán akceptoval odpor, ale nadále jednal přímo se žalobcem. Podle žalobce J. J. podal odpor, jeho zastoupení následně nebylo prokázáno, přesto bylo nutno odpor akceptovat, protože byl doplněn o podpis žalobce. Není pravdou, že by žalobce vyvolal nepřehlednou procesní situaci, která by měla jít na jeho vrub, když vyjasnil situaci tím, že nepředložil plnou moc.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce

3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. K žalobním námitkám odkázal na odůvodnění Napadeného rozhodnutí, kde vyložil názor na danou procesní situaci. Dále žalovaný uvedl, že v závěru Napadeného rozhodnutí poukázal na obstrukční praktiky žalobce, které jsou známy jemu a zajisté i krajskému soudu, který vedl a vede se žalobcem řadu dalších řízení o správních žalobách (odkázal na konkrétní spisové značky). Procesní strategie, kterou žalobce použil v projednávané věci, je pouze další z mnoha obdobných. Žalobce, účasten nesčetné řady přestupkových řízení, je již obeznámen s procesními postupy podle správního řádu a zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalobce je držitelem datové schránky, přesto odpor

nepodal sám jejím prostřednictvím, což by bylo nepoměrně jednodušší, nýbrž složitým a nestandardním způsobem který dle žalovaného měl za cíl znepráhlednit procesní situaci a „vyrobit procesní chybu“, na kterou následně poukáže. Prvostupňový orgán však reagoval procesně správně. Dne 28. 7. 2023 byl ve věci podán odpor proti příkazu, a to z datové schránky J. J., který byl v odporu označen za zmocněnce žalobce. K datové zprávě nebyl připojen elektronický podpis jiné osoby, platí tedy fikce podpisu držitele datové schránky, a odpor tak byl podán J. J. Prvostupňový orgán vyzval jak tvrzeného zástupce (výzva doručena 9. 8. 2023), tak žalobce (výzva doručena 31. 7. 2023) k prokázání zastoupení. Dne 7. 8. 2023 Prvostupňový orgán obdržel podání téhož obsahu jako odpor z 28. 7. 2023, které navíc obsahovalo vlastnoruční podpis žalobce, přičemž listina byla autorizovaně zkonvertována do elektronické podoby a byla zaslána jako příloha nepodepsaného e-mailu z adresy X (opět nestandardně, když žalobce disponoval datovou schránkou). I v tomto podání byl J. J. označen za zmocněnce žalobce a podání je žalobcem podepsáno, tedy jde o jednoznačný projev vůle být v řízení zastoupen, přičemž rozsah zastoupení nebyl omezen. Takový projev vůle účastníka řízení je dle aktuální judikatury zcela dostačující k prokázání zastoupení, aniž by musela být předložena standardní plná moc (přesně v duchu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-53). Nelze proto dát za pravdu žalobci, tvrdí-li nyní, že v řízení zastoupen nebyl. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím jeho zástupce J. J. dne 20. 12. 2023, odvolání podané 29. 4. 2024 tak bylo zjevně opožděné.

4. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný poukázal na neurčité „obstrukční praktiky“ žalobce, které podpořil odkazem na spisové značky soudních řízení, žalobci však není zřejmé, v čem má jeho „obstrukční praktika“ spočívat, když již v prvním z odkazovaných řízení žalobce vznášel věcné a korektní námítky. Dle žalobce žalovaný „střílí naslepo“, odkazuje spíše na veškerá soudní řízení, která žalobce kdy vedl, než na řízení, v nichž by se žalobce dopouštěl nějakého nelegitimního postupu, a snaží se nedůvodně žalobce očernit. K další argumentaci žalovaného žalobce uvedl, že mohl odpor podat osobně, ale v souvislosti s dovolenou požádal J. J., aby mu připravil a podal odpor, následně jej žalobce podepsal a byl řádně doručen správnímu orgánu. Je na žalobci, jakým způsobem podá odpor a zda se nechá zastoupit. Nejde o žádné znepráhlednění procesní situace, naopak jde o situaci, kde soudy opakovaně poskytly správním orgánům výklad, jak mají postupovat. Stejně tak bylo v souladu s právními předpisy, pokud žalobce podal doplnění odporu o jeho podpis elektronicky podepsaným e-mailem namísto datovou schránkou; žádný ze způsobů podání není definován jako „ne/standardní“. Žalobce se dále neztotožnil s argumentací žalovaného, že by projevil vůli být v řízení zastoupen, pouze doplnil podání odporu o svůj podpis, tedy zvolil postup, o němž judikatura výslovně konstatuje, že ke vzniku zastoupení nevede, ale vede k akceptaci již provedeného úkonu. Žalobce zdůraznil, že vůli být nezastoupen jasně projevil tím, že nepředložil plnou moc. K argumentaci stran rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-53, žalobce doplnil, že Nejvyšší správní soud nešel tak daleko, aby za udělení zmocnění považoval samotné „připodepsání“ úkonu, učiněného v zastoupení, zastoupeným; toliko uzavřel, že má-li projev vůle v podání veškeré znaky plné moci, není nutné, aby tato byla obsažena na samostatné listině. Základním znakem plné moci je prohlášení zmocnitele, že zmocňuje určitou osobu v určitém rozsahu k jednání svým jménem, a takové prohlášení žalobce v odporu neučinil. Právně významné je datum doručení Prvostupňového rozhodnutí žalobci, a bylo-li odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítnuto Napadeným rozhodnutím jako opožděné, jde o rozhodnutí nezákonné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy Napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal Napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při splnění podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s. ř. s. krajský soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání.
6. Podstatou projednávané věci je posouzení, zda žalobce byl v přestupkovém řízení, konkrétně v jeho fázi před Prvostupňovým orgánem zastoupen, či nikoliv.
7. Ze správních spisů krajský soud zjistil pro účely posouzení věci následující: Prvostupňový orgán vydal dne 20. 7. 2023 příkaz č. j. HLUC/50391/2023/ODP/He (dále jen „Příkaz“), v němž konstatoval, že žalobce se dopustil přestupku podle § 125f odst. 1 ZSP a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč. Příkaz byl žalobci doručen 20. 7. 2023. Dne 28. 7. 2023 byla do datové schránky Prvostupňového orgánu dodána zpráva odesílatele J. J., R. 5, N., k níž byl přiložen soubor nazvaný „odpor“; v tomto souboru byl uveden Prvostupňový orgán, nadpis „ODPOR“, následoval text „Vážení, Podávám odpor – proti příkazu č. j. HLUC/50391/2023/ODP/He (dat.: 20. 7. 2023). Odpor směřuje proti plnému rozsahu výroku o vině i trestu. S pozdravem, [mezera] M. C., v.r. S. 395, B., IČ: X“ a pod tím „J. J. R. 5 N. (zástupce)“ (dále jen „Odpor 1“). Dne 31. 7. 2023 vydal Prvostupňový orgán usnesení č. j. HLUC/52595/2023/ODP/He, jímž vyzval žalobce k odstranění nedostatků podání – odporu (Odporu 1) proti Příkazu – doplněním plné moci k zastupování pro J. J. v řízení o přestupku; toto usnesení bylo doručeno do datové schránky žalobce dne 31. 7. 2023 a do datové schránky J. J. dne 9. 8. 2023. Dne 7. 8. 2023 byla z e-mailové adresy „X“ zaslána adresátům „Podatelna MěÚ Hlučín; posta@msk.cz“ zpráva s předmětem „---odpor---“, k níž byl přiložen soubor nazvaný „---odpor---“, jenž se obsahově shoduje s textem Odporu 1 a navíc obsahuje nad jménem žalobce podpis (dále jen „Odpor 2“). Dne 17. 8. 2023 vydal Prvostupňový orgán vyrozumění č. j. HLUC/57277/2023/ODP/He, v němž uvedl, že ve lhůtě, kterou stanovil v usnesení ze dne 31. 7. 2023, nebyla správnímu orgánu doložena plná moc, a jelikož tak Odpor 1 nebyl doplněn, hledí se na něj, jako by nebyl podán, a Příkaz nabyl právní moci 29. 7. 2023, a dále uvedl, že jelikož vady Odporu 1 nebyly odstraněny, vyhodnotil Odpor 2 jako opožděné podání odporu; toto vyrozumění bylo žalobci doručeno 18. 8. 2023. Následně Prvostupňový orgán předal spis se stanoviskem (návrh zamítnout odpor jako opožděný) žalovanému. Dne 20. 9. 2023 byla z e-mailové adresy „X“ zaslána adresátu „Podatelna MěÚ Hlučín“ zpráva s předmětem „Jak to postupuje“, v níž se žalobce dotazoval na stav posouzení odporu, na což mu Prvostupňový orgán odpověděl přípisem z 21. 9. 2023. Přípisem ze dne 6. 10. 2023, č. j. MSK 112634/2023 žalovaný vrátil spis Prvostupňovému orgánu k dalšímu opatření s tím, že Odpor 2 je potřeba ve prospěch obviněného (žalobce) považovat za projev vůle zmocnit J. J. ze strany žalobce, který podpisem na zcela totožné písemnosti, jako podal J. J. dne 28. 7. 2023, dal správnímu orgánu najevo, že tato osoba je jeho zmocněncem v řízení, pročez zmocnění je třeba považovat za prokázané a odpor za včasný. Prvostupňový orgán vedl další řízení, v němž vycházel z toho, že žalobce je zastoupen J. J., a předvolání k ústnímu jednání ze dne 27. 10. 2023, stejně jako následně Prvostupňové rozhodnutí, doručil J. J. do datové schránky. Výzvou Prvostupňového orgánu ze dne 11. 3. 2024, č. j. HLUC/23570/2024/OP/ReV byl žalobce vyzván k úhradě nedoplatku – pokuty a nákladů řízení uložených mu k úhradě Prvostupňovým rozhodnutím, na což žalobce reagoval podáním ze dne 28. 3. 2024, v němž Shodu s prvopisem potvrzuje

namítal, že Prvostupňové rozhodnutí neobdržel. Prvostupňový orgán k námitce žalobce tomuto Prvostupňové rozhodnutí spolu s dokladem o doručení J. J. doručil 13. 4. 2024, na což žalobce reagoval podáním doručeným Prvostupňovému orgánu 29. 4. 2024 s tím, že Prvostupňové rozhodnutí vidí prvně a z opatrnosti se proti němu odvolává. Odvolací řízení skončilo vydáním Napadeného rozhodnutí, jak je uvedeno v odst. 1 tohoto rozsudku.

8. Podle § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „SpŘ“), si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.
9. Pro posouzení věci je zásadní výklad projevu vůle žalobce obsaženého v Odporu 2. Prvostupňový orgán jej v řízení nejprve posoudil jako opožděně podaný odpor, žalovaný však jeho posouzení korigoval tak, že je potřeba jej ve prospěch žalobce, jakožto obviněného, považovat za zmocnění, resp. potvrzení o zmocnění J. J. k zastupování žalobce. Krajský soud se s názorem žalovaného ztotožňuje, a to z následujících důvodů.
10. Předně v projednávané věci dle krajského soudu nelze vykládat projev vůle žalobce v Odporu 2 izolovaně, ale v souvislostech; ostatně proto krajský soud výše shrnul skutkový stav poměrně podrobně. Ze zjištění krajského soudu plyne, že Příkaz byl žalobci doručen 20. 7. 2023 a dne 28. 7. 2023, tedy poslední den lhůty pro podání odporu, byl Prvostupňovému orgánu dodán Odpor 2, avšak nikoliv žalobcem, ale J. J. a z datové schránky J. J., přičemž tento v něm byl označen jako „zástupce“. Zaslal-li žalobce Prvostupňovému orgánu týden po doručení výzvy k odstranění vad Odporu 1, kdy Prvostupňový orgán vyžadoval doplnění plné moci k zastupování pro J. J. v řízení o přestupku, Odpor 2, jenž se obsahově zcela shoduje s textem Odporu 1 a navíc obsahuje nad jménem žalobce jeho podpis, pak nelze než uzavřít, že žalobce tímto projevil vůli, aby J. J. byl jeho zástupcem. Podal-li totiž žalobce Odpor 2, pak není pochyb, že odpor proti Příkazu podat chtěl (ostatně tomu odpovídají i samotná žalobní tvrzení), a pokud by Odpor 2 nebyl vyložen – ve prospěch žalobce, nutno podotknout – jakožto potvrzení o zmocnění (plná moc) pro J. J., ale jako nově podaný odpor, byl by tento zcela zjevně opožděný, když byl podán až 7. 8. 2023. Ostatně uvedený závěr je zcela v souladu s názorem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-47 uvedl, že je to jen a pouze účastník řízení, kdo *„má odpovědnost za to, koho vůči správnímu orgánu označí jako svého zástupce, a tím také nese všechna rizika s tím spojená – ať už jde o doručování zástupci s účinky pro zastoupeného (ač jemu doručováno není), [...]“*.
11. Jde-li o samotný text Odporu 2, k tomu krajský soud konstatuje, že obsahuje údaje vyžadované pro plnou moc – je zcela zřejmé, kdo a koho zmocňuje, tj. žalobce pana J. J., když u identifikačních údajů J. J. je uvedeno „zástupce“ a tyto údaje jsou uvedeny bezprostředně po identifikačních údajích žalobce, a obsažen je i podpis žalobce jakožto zmocnitele. Údaje o konkrétním rozsahu zmocnění a datu udělení plné moci sice v Odporu 2 výslovně uvedeny nejsou, nejde však nedostatky zásadního významu, jelikož jejich absenci lze v řešené věci překlenout. V případě nevymezení konkrétního rozsahu zástupčího oprávnění v plné moci lze totiž aplikovat pravidlo obsažené v § 34 odst. 3 SpŘ, podle něhož v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení. Lze tedy, jak to učinil žalovaný, vycházet z toho, že žalobce udělil J. J. plnou moc pro jeho zastupování v celém řízení. Pokud jde o to, že v Odporu 2 nebyl výslovně uveden okamžik (datum), od něhož byl J. J. oprávněn jednat za žalobce, pak tento okamžik lze dovodit ze zjištěného skutkového stavu. Za situace, kdy není pochyb

o tom, že žalobce odpor proti Příkazu podat chtěl (viz výše), a kdy Odpor 2 zaslal Prvostupňovému orgánu týden poté, co mu byla doručena výzva k odstranění nedostatku podání – odporu proti Příkazu (tj. Odporu 1), lze zcela důvodně dovozovat, že nejpozději v den podání Oporu 1 byl J. J. žalobcem zmocněn k jeho zastupování; jde o logický závěr, neboť v opačném případě by Odpor 2 byl jen a pouze opožděným odporem proti Příkazu (viz výše). Co se týče podoby plné moci, k té již jen pro úplnost krajský soud dodává, že písemná plná moc předkládaná účastníkem řízení k prokázání zmocnění k zastoupení nemusí být vyhotovena na samostatné listině, ale může být součástí jakéhokoli podepsaného podání účastníka řízení (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-47, který zmiňovali ve svých podáních i samotní účastníci řízení).

12. Krajský soud je s ohledem na vše uvedené toho názoru, že Odpor 2 z pohledu náležitostí plné moci ob stojí a plynula z něj vůle žalobce zmocnit pro zastupování v řízení J. J. Odpor proti Příkazu byl tedy žalobcem, zastoupeným J. J., podán včas. Prvostupňový orgán v dalším řízení postupoval v souladu s § 34 odst. 2 SpŘ, doručoval-li písemnosti zástupci žalobce. Jelikož Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím zástupce J. J. dne 20. 12. 2023, pak odvolání podané žalobcem dne 29. 4. 2024 bylo zjevně opožděné a jako takové Napadeným rozhodnutím správně zamítnuto.
13. Žalobce v žalobě uvedl i tvrzení, že si nepřál být zastoupen, a proto také toliko doplnil odpor o svůj vlastnoruční podpis za účelem „autentizace“ odporu. Krajskému soudu není zřejmé, co žalobce onou autentizací mínil, neboť dle krajského soudu právní předpisy obecně neumožňují, není-li pro to stanoven specifický postup, aby podání, které může učinit jen účastník řízení v zákonem stanovené lhůtě, učinila v této lhůtě bez dalšího třetí osoba, která není jeho zástupcem, a účastník řízení jej pak, po uplynutí lhůty, „autentizoval“, „autorizoval“ či se jinak dovolával jeho účinků pro svou osobu. Krajský soud podotýká, že v řešené věci nešlo o nedodržanou formu podání, které by následně bylo možné ve smyslu § 37 odst. 4 SpŘ potvrdit, když Odpor 1 nebyl učiněn účastníkem řízení (žalobcem), ale třetí osobou (J. J.), a šlo by tak o potvrzení podání zcela jiného subjektu. Pro úplnost pak krajský soud v těchto souvislostech uvádí rovněž, že v projednávané věci nebyl využit institut uznání úkonu podle § 34 odst. 4 SpŘ, jak ostatně sám žalobce uvedl v žalobě.
14. Žalobcovy odkazy na judikaturu, resp. na v ní uváděnou argumentaci, nejsou přiléhavé na projednávanou věc. Uváděl-li žalobce v replice, že v jím odkazované judikatuře se soudy shodly, že je-li podána žaloba zástupcem, který nepředloží plnou moc, avšak žaloba je podepsána kromě zástupce též samotným účastníkem řízení (osobou, jejímž jménem ten, kdo vystupuje jako zástupce, v řízení jedná), pak soud dále jedná přímo s účastníkem řízení, resp. pohlíží na něj jako na osobu, jež v řízení zastoupena není, pak tomuto tvrzení lze dát za pravdu, nicméně tak tomu v projednávané věci nebylo. Byť žalobce, pravděpodobně zmaten z procesní situace, kterou sám navodil, v žalobě tvrdil, že „žalobce *vsutku učinil imperfektní podání odporu*“ (aniž by byl zastoupen, jak tvrdí, což není možné) a současně, že „J. J. *vsutku podal odpor*“, což jsou tvrzení na první pohled logicky rozporná, je ze správních spisů jasné, že odpor (Odpor 1), který nebyl podepsán žalobcem, podal Jiří Jelínek ze své datové schránky. Nebylo tedy namístě, jak se domnívá žalobce, aby Prvostupňový orgán postupoval dle závěrů obsažených v odkazované judikatuře, když Odpor 1 nebyl podepsán jak J. J., tak žalobcem, ale pouze J. J. Současně je vhodné žalobcovu argumentaci korigovat v tom směru, že „připojení vlastnoručního podpisu“ pod odpor proti Příkazu, a to dodatečně, po uplynutí lhůty pro podání odporu, je zcela jiná situace. Žalobce se mylí, má-li za to, že mohl vadu Odporu 1 takovým způsobem odstranit; jediné, co mohl žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje

učinít, aby byl Odpor 1 považován za včasný (nepokusil-li se využít specifický postup podle § 34 odst. 4 SpŘ), bylo doložit zmocnění J. J. (přínejmenším) k tomuto úkonu, přičemž za tento úkon správní orgány ve prospěch žalobce považovaly Odpor 2 (k problematice rozsahu zmocnění pak viz výše).

V. Závěr a náklady řízení

15. Vzhledem k tomu, že po posouzení žalobních bodů dospěl krajský soud k závěru, že nejsou důvodné, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. Výrok o nákladech řízení má pak oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který neměl v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nicméně protože mu nad rámec úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly, náhrada nákladů řízení mu přiznána nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 10. dubna 2025

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce